నాకు తెలిసిన టెన్సింగ్ నార్కే

తాడికొండ కె. శివకుమారశర్మ

టెన్సింగ్ నార్కే పేరు వినగానే గుర్తుచ్చేవి హిమాల యాలు

వైకుంఠపాళీ అనగానే నాకు స్ఫురించేది సురేష్ గాడు.

హిమాలయాలు టెన్సింగ్ నార్కే చేరిన శిఖరాగ్రాలకే కాక వాటిని చేరడానికి ప్రతి మలుపులోనూ ప్రతీ చరియ దగ్గరా ప్రకృతి విసిరేసిన ఆటంకాల్ని అధిగ మించిన పట్టుదలకు ప్రతీకలు.

సురేష్‌గాడు, నిచ్చెనల ఎగరేతలకీ పాముల పడవేత లకే కాక నిచ్చెనలమీద పాములు సాధిస్తున్న ఘనవిజ యాల వైకుంఠపాళీ జీవితానికి ప్రతీక.

మా చిన్నప్పుడు శీను వాళ్లింట్లో ఆడిన ప్రతిసారీ వైకుంఠపాళీలో వాడే గెలిచినప్పుడెప్పుడూ వాడి మొహంలో ఆనందం వెల్లివిరియలేదు. ఇప్పుడు నాకు ఎదురుగా కూర్చున్న వాడి మొహంలో పాముల పడవేతల దెబ్బల తాలూకూ బాధల ఛాయలూ లేవు. బహుశా వీడిని దృష్టిలో పెట్టుకునే పాశ్చాత్యులు పాముల పటాన్ని షూట్స్ అండ్ లాడర్స్‌గా మార్చి ఉంటారు. పడవేతలకు జారుడు బండలైతే అంత బాధలు కలిగించవని. ఇరవైయేళ్ల తాలూకు బాధల ఛాయలే మొహంలో లేనప్పుడు ఖండాంతర ప్రయాణం కలుగజేసే అలసటిలా కనిపిస్తుంది? వాడు విస్కీ తాగుతున్న తీరు చూస్తూ వాడి మొహంలో ఎవరో తోయగా జారుడు బండపై జారిన చిహ్నాలున్నాయా లేక కష్టపడి నిచ్చెనలెక్కిన గుర్తులున్నాయా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

వాడు, నేను అమెరికాలో ఇలా కలుసుకుంటామని ఎన్నేళ్ల క్రితమైనా సరే ఎవరైనా భవిష్యత్తు చెప్పి ఉంటే వాళ్లని పిచ్చివాళ్ల కింద జమకట్టి ఉండే వాడిని. అదే మొన్నీ మధ్య దాకా అయితే, అద్వానీ పాకిస్తాన్లో అడుగుపెట్టి జిన్నావి సెక్యులర్ ఆదర్శాలు అన్నప్పుడని కూడా అనేవాణ్ణి.

ఏడాది క్రితం పరిస్థితి దారుణమైనదే. దాని ప్రతిఫలాన్ని వీడు వాడుకుని అమెరికా వచ్చాడంటేనే ఇంకా నమ్మలేక పోతున్నాను. వీడు నాకు తెలిసిన సురేషేనా?

ఏడవ తరగతిలో వాడితో పరిచయం. అది కూడా మా నాన్నకి హెడ్మాస్టరు గారు తెలిసినందు వల్ల నన్ను బాగా చదివే కుర్రాడి పక్కన కూర్చోపెడితే ఆ సువాసనలు నాక్కూడా ఏమైనా వంటబడతాయేమోనన్న ఆశవల్ల. దాని కోసమని సెక్షన్ మార్పిడి కూడా జరిగింది.

అప్పుడయితే వాడు అంత క్వయిట్‌గా ఎలా ఉండేవాడా అని ఆశ్చర్యపోయేవాణ్ణి. కానీ ఎవరైనా కాలచక్రాన్ని ముందుకు తిప్పి భవిష్యత్తును ఊహించగలిగి ఉంటే మాత్రం ప్రపంచంలోని బాధలన్నింటినీ కావాలనీ భుజాల మీద చేర్చుకోవడం వలన అని అప్పుడు తెలుసుకునేవాడిని.

ఒకసారి స్కూలు ఎగ్గొట్టడం వల్ల నోట్సు కోసం వాళ్లింటికి వెడితే గానీ తెలీలేదు వాళ్లుండేది రెండు గదుల పెంకుటింట్లో అని. (ముగ్గురాడపిల్లల పెళ్లిళ్ల భారాన్ని మోయలేనని ఆ ఇల్లు వినేవాడికి, వినని వాడికి గూడా మొరపెట్టుకున్నట్టుందని ఆ తర్వాత అనిపించేది) అప్పుడర్థమైంది సురేష్‌ని కలవడానికయితే లైబ్రరీకి వెళ్లమని శీనుగాడు ఎందుకు చెప్పాడో. సురేష్ వాళ్ల నాన్న ఉద్యోగం తాలుకా ఆఫీసులోనే అయినా అది డబ్బొచ్చే సీటు కాదని కాలేజీకొచ్చిన తర్వాత శీనుగాడు చెప్పాడు.

ఇంటర్లో కాలేజీ ఫస్టు వచ్చిన వాడికి ఏ ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్స్ పరీక్షలోనూ ఎడ్మిషన్‌కి సరిపోయే మార్కులు రాకపోవడం కన్నా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం వాడు పాలిటెక్నిక్ కాలేజీలో చేరతాననడం.

''ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్స్‌లో మంచి రాంక్ వచ్చి ఉంటే తల తాకట్టు పెట్టయినా నిన్ను చదివించేవాణ్ణన్నారు మీ నాన్న'' హఠాత్తుగా అన్నాను.

''ఆయనకి తన తల మీద ఎనలేని గౌరవం'' విస్కీ గ్లాసు పెదవుల కానించబోతూ అన్నాడు.

''ఐదుగురు పిల్లల్లో పెద్దవాడు గదా అని వాడి చదువుకే తలకు మించిన ఖర్చు పెడితే కూతుళ్ల పెళ్లిళ్లు ఎలా చేస్తార్ట అన్నాడు వాడు'' అన్నాడు శీను చాలా ఏళ్ల క్రితం.

అంతస్తుల ప్రభావం చిన్నప్పుడే తెలిసినందు వల్ల సురేష్‌కూ, నాకు మధ్యలో ఉండడం వల్ల కావచ్చు శీను గాడు మా ఇద్దరికీ క్లోజ్‌గా వుంటాడు. సురేష్ అభిప్రాయాలు నాకు తెలిసేది మాత్రం శీను గాడి వల్లనే. నాకు అమెరికా అడ్రస్ చిన్నప్పుడే మా ఎఫ్ఆర్‌సిఎస్ , లండన్ రిటర్న్‌డ్ డాడీ రాసి పెట్టడం వల్ల సురేష్, వాడి బాధలు నాకు అర్థం కావనుకునుంటాడు.

వాడు పాలిటెక్నిక్ పూర్తిచేసి ఎలక్ట్రీషియన్‌గా విజయవాడలో పాల ఫ్యాక్టరీలో చేరేటప్పటికీ నేను అదే వూళ్లో డొనేషన్ కట్టి మా డాడీ నాకు వేసిన పూలబాట- ఇంజనీరింగ్‌లో సగంలో వున్నా. ఒకరోజు సినిమాకెడితే అక్కడ కనిపించాడు వాడి కొలీగ్ డేవిడ్ అతని చెల్లెలుతో కలిసి. ఆ అమ్మాయి పేరు జాస్మిన్ అని శీనుగాడు చెప్పాడు. మనిషికన్నా పేరే తెల్లగా అందంగా ఉంటుంది.

''డేవిడ్ ఫ్యాక్టరీ ప్రమాదంలో చనిపోకపోయినా జాస్మిన్ని పెళ్లి చేసుకునే వాడేమో'' అన్నాడు శీను తర్వాతెప్పుడో.

డేవిడ్ పోయిన తర్వాత అతని తల్లి దండ్రుల్ని ఓదర్చాడానికి తరుచూగా వాళ్లింటికెళ్లేవాట్ట. వాళ్లకి మతి స్థిమితం లేకపోతే వీడికేమైనట్టు?

''సానుభూతి చూపించడానికి పెళ్లి చేసుకోనక్కర్లేదని చెప్పాను. ఆ కుటుంబానికి దగ్గరవడానికి అంత కంటే మార్గం లేదనిపించిందన్నాడు'' అన్నాడు శీను.

''పెళ్లయిందని చెప్పడానికి కూడా నువ్వు మీ ఇంటికి వెళ్లలేదట?'' ఇంట రాగెట్ చెయ్యడానికి ఇన్నేళ్ల తరువాత దొరికిన ఈ అవకాశాన్ని పోగొట్టుకోదలుచుకోలేదు.

''విషయం తెలిసిందిగా'' అన్నాడు పొడిగా సోఫాలో వెనక్కు వాలుతూ.

''పదిమంది ముందూ అరిచీ, ఏడ్చీ తిట్టడానికి అవకాశం కల్పించలేదని ముందు బాధపడ్డా, ఏడవడానికి, తెగతెంపులు చేసుకోవడానికి వచ్చిన అవకాశాన్ని మాత్రం బాగానే దొరకపుచ్చుకున్నారు. కృష్ణా నదిలో ఈత కొట్టడానికని దిగి మునిగిపోయానని అందరికీ చెప్పారు. శ్రాద్ధాలు అవీ కూడా పెట్టారు'' అన్నాడు శీనుగాడు. ''కూతుళ్ల పెళ్లిళ్లు జరగాలంటే అది తప్ప వేరే మార్గం ఏముంది?'' అన్నాడు మళ్లీ వాడే.

చెల్లెళ్ల పెళ్లిళ్లు చేస్తాడు. జీతం డబ్బులతో కాకపోతే వచ్చే కట్నం డబ్బుతో అనుకున్నారు. మతాంతర వివాహమే కాకుండా అత్తమామలను పోషించే భారాన్ని కూడా భుజాన వేసుకున్నాడు. ఇంకేంటి చేసేది?

''అంతకు ముందు నెల రోజుల క్రితమే చెల్లెలి పెళ్లి కోసమని డబ్బు పంపిస్తే నేనే తీసుకెళ్లి ఇచ్చాను. మిగిలిన రెండు పెళ్లిళ్లకి కూడా సహాయం చేయకపోతాడా అనే ఆశతో వున్నారు వాడి అమ్మానాన్న''

''నీ పెళ్లికి వద్దామనుకున్నాను-కుదర్లేదు'' అన్నాడు ఫైర్‌ప్లేస్ చప్టా మీద నేను, నా భార్య ఉన్న ఫోటోని చూస్తూ.

అది ఎంత వరకూ నిజమో కానీ ముందు మాత్రం నేను వాడు రాకుండా వుంటేనే బావుంటుందనుకున్నాను. నా పెళ్లిలో మెయిన్ అట్రాక్షన్ వాడి భార్య అవుతుందేమోనని భయపడుతూ. అయితే ఆ అవసరం లేదని అమెరికా భార్య, అమెరికా అత్తమామలు హడావుడి చూసిన తరువాత కానీ అర్థం కాలేదు.

''వచ్చేవారం దాకా నువ్విక్కడే వుంటే సరోజని, పిల్లల్ని చూసేవాడివి'' అన్నానే గానీ వాడు వుండడం లేదని నాకు తెలుసు. అమ్మ బాబోయ్. వారం పాటు ఆతిథ్యం ఇవ్వడం నావల్ల కాదు. సరోజ వున్నా ఆ పరిస్థితేం మారదు- తను కూడా వర్కు చేస్తుంది కదా.

''సురేష్ కువాయిట్ వెళుతున్నాట్ట'' పెళ్లికొచ్చిన శీను చెప్పాడు.

''ఆహా!'' అన్నానే గానీ ఏడాది తర్వాత సద్దాం హుస్సేన్ కువాయిట్‌ని ఆక్రమించినప్పుడు కానీ, ఆ తర్వాత అమెరికాలో టీవి ముందు కూర్చుని సిఎన్ఎన్‌లో ఇరాక్ మీద గల్ఫ్‌వార్‌లో అమెరికా, బ్రిటన్ కలిసి కురిపిస్తున్న బాంబుల వర్షాన్ని చూస్తున్నప్పుడు కానీ ఆ సంగతి గుర్తుకు రాలేదు. పెళ్లయిన కొత్త రోజులు (ఎంత సిటిజెన్ని పెళ్లి చేసుకున్నా అమెరికా చేరేటప్పటికీ ఓ ఆర్నెల్ల విరహవేదన అనుభవించాల్సొచ్చింది మరి), పాత జ్ఞాపకాలని ఇండియాలోనే వదిలి రావడం కారణాలు కావచ్చు.

''వాళ్లమ్మాయి పుట్టిన నాలుగో రోజున ఇరాకీ మిస్సైల్ హాస్పిటల్ మీద పడ్డదట. వాళ్లెలాగో కట్టుబట్టలతో జోర్డాన్ పారిపోయి అక్కడినుంచి భారత ప్రభుత్వం దయవల్ల వెనక్కి తిరిగొచ్చారు.'' అన్నాడు శీను రెండేళ్ల తరువాత గుంటూరులో కలిసినప్పుడు. మా అబ్బాయి పుట్టినప్పుడు ప్రిమెచ్యూర్ డెలివరీ అవడం వల్ల నాకు ఐసియులో నెలరోజులు గడపడం. సరోజ పెయిడ్ లీవ్ తీసుకొని నెలరోజుల పాటు ఇంట్లో కూర్చోవడం అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది.

''అంతకుముందు నెల రోజుల క్రితమే చెల్లెలి పెళ్లి కోసమని డబ్బు పంపిస్తే నేనే తీసుకెళ్లి ఇచ్చాను. మిగిలిన రెండు పెళ్లిళ్లకి కూడా సహాయం చేయకపోతాడా అనే ఆశతో వున్నారు వాడి అమ్మానాన్న''

''మరి వీడు పెళ్లికి వెళ్లాడా?'' అడిగిన తరువాత కానీ అదెంత చచ్చు ప్రశ్నో తెలియలేదు.

''భలే వాడివే! చచ్చినవాడు కనిపిస్తే పెళ్లిలో జనాలు ఝడుసుకోరూ?'' అన్నాడు శీను నవ్వేస్తూ. కువాయిట్ వెళ్లి రావడం వలన సురేష్‌కి నష్టమే కానీ ఆర్థికంగా లాభమేమీ లేదన్నాడు శీను.

విజయవాడ కనకదుర్గ గుడికి వెళ్లినా అక్కడ థర్మల్ పవర్ స్టేషన్‌లో పనిచేస్తున్న సురేష్‌కి ఫోన్ చెయ్యడానికి కూడా టైం దొరకలేదు.

"నీ పిల్లలు ఈ దేశం గర్వపడేలా వున్నారు'' అన్నాడు సురేష్ గోడ మీద మా పిల్లల ఫొటోలు చూస్తూ. వాళ్ల తెలివితేటల మీద కాంప్లిమెంట్ అని ముందు గర్వపడ్డా కానీ అది ఫొటో గదా అని గుర్తొచ్చి తెల్లగా బొద్దుగా వున్నారంటున్నాడని అర్థం చేసుకోవడానికి ఓ క్షణం పట్టింది.

"మీ అమ్మాయికిప్పుడు పధ్నాలుగేళ్లు కదూ?'' ఫర్లేదు గల్ఫ్ వార్ అయి ఎన్నేళ్లయిందో ఇంకా గుర్తుంది.

"ఆ... దగ్గరకు తీసుకుని ఆడించడానికి కుక్కపిల్ల కావాలంటుంది'' ఫొటోలో మా అమ్మాయి ఎత్తుకుని వున్న తెల్ల పిల్లిని చూస్తూ అన్నాడు.

సిజేరియన్ తర్వాత సగం కూడా కోలుకోకుండా కువాయిట్ నించి పారిపోయే ప్రయత్నంలో ఆరోగ్యం బాగా పాడై అసలు జాస్మిన్ బతకడమే ఆశ్చర్యం అన్నాడు శీను. సురేష్ అప్పుడే వేసక్టమీ చేయించుకున్నాట్ట.

"సత్యం అమెరికా వస్తున్నాడు. వాడి చేత నీకేమైనా పంపించమన్నావా?'' చెల్లెలు సుషమ అడిగింది ఒక రోజున ఫోన్ చేసి. అది గుంటూర్లో మెడిసిన్ చదువుతున్నప్పుడు ఇంకో డాక్టర్ని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవడం వల్ల గానీ, లేకపోతే డాడీ దానిక్కూడా అమెరికా సంబంధం చేసేవారే. డాక్టర్లకి అమెరికా వీసా ఇవ్వకపోవడం వల్ల వాళ్లు గుంటూర్లోనే సెటిలయ్యారు. అందుకే ఇండియా వెళ్లినప్పుడల్లా శీనూని కలవడానికి వీలయ్యేది. పైగా మందుకొట్టడానికి బావగారితో పాటు మంచి కంపెనీ కూడా.

"ఏ సత్యం?'' అర్థం కాక అడిగాను.

"అదేరా సురేష్ తమ్ముడు'' అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. నాకు సురేష్ చిన్న తమ్ముడని.

"సత్యం కంప్యూటర్ ఇంజనీరింగ్ చదువుకి వాళ్ల నాన్న తలకాయ తాకట్టు పెట్టాడు'' అని శీను అని అప్పుడే నాలుగేళ్లయిందా?

"అదేదో ఆ సావిత్రి పెళ్లికి పెట్టచ్చుగా?'' సావిత్రి సురేష్ రెండో చెల్లెలు.

"ఈ తాకట్టు వల్ల వాడి చదువై వాడు అక్కల పెళ్లి చేస్తాడని ఆశ. అదేదో సామెతుంది చూశావా? ఆకలితో వున్నవాడికి ఒక చేపనిస్తే ఒకేసారి మాత్రమే ఆకలితీరుతుంది. అదే వాడికి చేపలు పట్టడం నేర్పిస్తే జీవితాంతం పనికొస్తుందని? అలా అన్న మాట''

"అంటే ఈ చదువు వల్ల వాడి వలలో అంత పెద్ద చేప పడుతుందంటావా? అయినా అప్పటికీ సావిత్రికి వయసు బాగా మీరి పోదూ?''

"ఉన్నది ఒక్క తలే అయినప్పుడేం చేస్తారు?'' అన్నాడు శీను.

"వాళ్ల నాన్న వాడి చదువుకి తల తాకట్టు పెట్టాడనుకున్నా. ఏకంగా అమ్మేశాట్ట. ఫించను డబ్బులన్నీ హుష్ కాకి. అమెరికా రావడానికి మాత్రం సురేష్ తలట. ఇప్పుడు తాకట్టుకి- ఐ మీన్ వాడి మామగారి ఇల్లట. పాపం. నాలుగేళ్ల పాటు వాళ్ల అత్తగారి ఆరోగ్యం గూర్చి పెట్టిన ఖర్చుల నుంచి ఇప్పుడే కోలుకుంటున్నాడు.''

"అదేంటి?'' అర్థం కాక అడిగాను.

"వాళ్ల మామగారు పోయిన దగ్గర్నుంచి ఆవిడ ఒంట్లో బాగాలేక హాస్పిటల్ చుట్టూ తిరగడాలు. ఒక ఏడాదైంది. ఆవిడ పోయి. వాణ్ణి డబ్బులడగాడినికి నన్ను పంపించారు. వాడేమో చెల్లెలు పెళ్లికి ఏమైనా ఇస్తానేమో కానీ తమ్ముడి అమెరికా ప్రయాణానికి నయాపైసా ఇవ్వనన్నాడు. అప్పుడు వాళ్లమ్మ వెళ్లి నువ్వివ్వకపోతే వాడు మాకు మిగలడురా అని ఏడ్చిందట. వాడు ఫోర్మెన్ అయ్యాడని వాళ్లకి తెలిసి వుంటుందిలే.''

"మీ అమ్మాయేమంటోంది-మెడిసినా, ఇంజనీరింగా?'' నిశ్శబ్దం భరించలేక అడిగాను. ఎయిర్‌పోర్టు నుంచి వచ్చేటప్పుడు కూడా అంతే. మా మధ్య పెద్దగా మాటలేం లేదు.

"ఏం టెక్నీషియనూ, నర్సు ఉద్యోగాలు కావా?''

ఆ రెండు ప్రొఫెషన్ల గురించి అంత గర్వపడే వాళ్ల నాకిదే మొదటిసారి తగలడం. జాస్మిన్ నర్సు కోర్సు చేసిందని శీను చెప్పింది గుర్తొచ్చింది.

"నువ్విప్పుడిక్కడున్నావుగా, ఇంజనీరింగు, మెడిసినూ అందుబాటులోకి వస్తాయ్'' వాడి ప్రశ్నను పట్టించుకోనట్టే అన్నాను.

చిన్న నవ్వు నవ్వి కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న చంద్రుడి వైపు తిరిగే అన్నాడు. "తెలుగు అసోసియేషన్లో నీకు ఇన్ఫ్లూయన్స్ వున్నదటగా, నాకు డోనార్ల లిస్టు సంపాదించి పెడతావా?''

"సత్యం పోయాట్టగా?'' అర్ధరాత్రి మధ్యలో నిద్రలో తీసుకున్న రిసీవర్లో శీను గొంతు.

'ఏ సత్యం? అయినా రేపొద్దున్న దాకా ఆగచ్చుగా నాయనా?'

"సురేష్ తమ్ముడు''

నిద్ర మత్తు వదిలిపోయింది. పడుకోబోయే ముందు తెలుగు అసోసియేషన్ వాళ్లు పంపించిన ఇ-మెయిల్ గుర్తొచ్చింది. "పాతికేళ్ల తెలుగు కుర్రాడు రోడ్డు దాటుతూ స్పీడుగా వస్తున్న గార్బేజ్ ట్రక్కు కింద పడి చనిపోయాడు. రిటైరయిన వాళ్ల నాన్నకి ఈ వార్త వినగానే గుండెపోటువచ్చి ఎడం చేతికీ, కాలుకీ పక్షవాతం వచ్చి పడిపోయాయి. సత్యం అమెరికా వచ్చి ఆర్నెల్లయినా ఉద్యోగం లేక బెంచీ మీద కూర్చున్నాడు. అతని చదువుకీ, అమెరికా రావడానికి వాళ్ల కుటుంబం పెద్ద మొత్తంలో అప్పు చేయవలసి వచ్చిందని స్నేహితులు చెపుతున్నారు. అతనికి పెళ్లి కావల్సిన ఇద్దరు అక్కలున్నారు. ఈ కుటుంబాన్ని ఆదుకోవడానికి మీ విరాళాలను మాకు పంపితే మేము వాళ్ల అందజేస్తాం'' సత్యం అన్న పేరును చదివాను కానీ అది మైండ్‌లో రిజిస్టరు కాలేదు.

"యమకింకరులు, చిత్రగుప్తుడూ, యమధర్మరాజూ కలబోసిన విశ్వరూపం గదా! అత్తమామల్ని కూడా దగ్గరుంచుకొని మరదళ్ల పెళ్లిళ్లు కూడా తనే చేస్తానన్నాడు. మొత్తం డబ్బు కొట్టేయ్యడానికి''

"ఆత్మహత్య అనే పోలీసుల అభిప్రాయమట?'' శీను గొంతు మళ్లీ.

నాకన్నా ఇండియాకే వార్తలు త్వరగా చేరుతున్నాయి. అంటే ఆ ట్రక్కు డ్రైవర్ మీద కేసు లేకపోవడమే కాక నష్టపరిహారం ప్రసక్తి కూడా ఏమీ వుండదన్నమాట.

"అక్కడికొచ్చిన తరువాత ఫ్రెండ్స్ దగ్గర కూడా అప్పు చేశాట్ట. ఆత్మహత్య గురించి కూడా మాట్లాడాడని వాళ్ల రూమ్మేట్స్ పోలీసులకి చెప్పార్ట.''

తెలివితేటలు లేని వాళ్లందరూ వాడికి ఫ్రెండ్స్ ఎలా అయ్యారు? ఈ పోలీసు ఇన్వెస్టిగేటర్లకి డిప్రెషన్, ఉద్యోగం లేకపోవడం, అప్పులు చెయ్యడం లాంటి వర్డ్స్ వీళ్లు అందించగానే వాళ్లు కాస్తా సూసయిడ్ అని త్వరగా కంక్లూషన్‌కి వచ్చి కేసుని క్లోస్ చేసి వుంటారు. ఆ ట్రక్కు డ్రైవర్ ఎంత స్పీడ్‌లో వస్తున్నాడు. వాడు రెడ్ లైట్ అతిక్రమించాడా లాంటివేవీ పూర్తిగా విచారించకుండానే.. ఎంతైనా థర్డ్ వరల్డ్‌కి చెందిన వ్యక్తి. వాడి చుట్టాలెవరూ ఇక్కడ లేరు. నిలదీసి అడగడానికి. పైగా నోరు తెరిచి ఫ్రెండ్స్ కాస్తా దిక్కుమాలిన ఇన్ఫర్మేషన్ అందిచ్చారు.

ఓ నెల తరువాత శీను మళ్లా ఫోన్ చేశాడు. "నీకిది తెలుసా? దహనం ఖర్చులకి పోను పాతికవేల డాలర్లు పోగయ్యాయట. సురేష్ చెల్లెలు మొగుడు తన వాటా చెక్కు డైరక్టుగా తన పేరు మీద రాయించుకున్నాట్ట.''

ఇది ఇంట్లో మిగిలిన ఒకే ఒక్క మగదిక్కు చెలాయించే అధికారం గావును.

"ఆడపిల్లల పెళ్లిళ్లకి ఏమైనా మిగిల్చాడా మరి?''

"యమకింకరులు, చిత్రగుప్తుడూ, యమధర్మరాజూ కలబోసిన విశ్వరూపం గదా! అత్తమామల్ని కూడా దగ్గరుంచుకొని మరదళ్ల పెళ్లిళ్లు కూడా తనే చేస్తానన్నాడు. మొత్తం డబ్బు కొట్టేయ్యడానికి''. సురేష్ పానకంలో పుడకలాగా అడ్డం పడ్డాడు.

"వీడెట్లా వెళ్లాక్కడికసలు?''

"ముందెప్పుడూ అనుకోలేదు కానీ, ఇంత డబ్బు వాసన తగిలేటప్పటికీ వాడిలోనూ మార్పొచ్చినట్టుంది. ఎట్లా తెలిసిందో కానీ వాడూ వాటా కావాలన్నాడు. ఇవ్వను ఫో- అన్నాడు బావగారు. ఈ డబ్బు పిత్రార్జితం కాదు. కాబట్టి అవసరమైతే కోర్టుకెడతానన్నాడు వీడు. బావగారేమో బండ తిట్లు. అన్నయ్య ఇచ్చిన డబ్బుతోనే తన పెళ్లయిందని తెలిసి కూడా చెల్లెలు నోరు విప్పలేదు. వాళ్లమ్మ నన్ను లాక్కెళ్లింది వాడికి నచ్చ చెప్పడానికి. వాటా ఇవ్వకపోతే అక్కడ్నించి వీడు కదలనన్నాడు. చివరకి వీణ్ణి వదిలించుకోటేందుకని పదివేల డాలర్లు వాళ్ల నాన్న పేరు మీద చెక్కు రాయించేలా ఒప్పందం కుదుర్చుకొని అందులోనించి రెండు లక్షల రూపాయలు మాత్రం పెద్ద కొడుక్కి వాటా ఇచ్చాడు. ఒక లక్ష సత్యం అమెరికా రావడానికి వీడు పెట్టిన డబ్బు. ఇంకొకటేమో చెల్లెలు పెళ్లికిచ్చిన లక్ష''

"మొత్తానికి వీడు మనుషుల్లో పడుతున్నట్టున్నాడే!'' ఆశ్చర్యపోవడం నా వంతయింది. "అయినా వాళ్ల అమ్మా నాన్న పోయిన తరువాత ఆ డబ్బులో వీడికి వాటా వుంటుందిగా''

"వాళ్ల తదనంతరం ఆస్తంతా పెద్దల్లుడికే

దక్కేలా విల్లు రాయించారుగా. ఇంకెక్కడుంటుందీ?''

''ఇదిగో నీ సూట్‌కేసు, అందులో పట్టకపోతే నా సూట్‌కేసులో పెట్టినవి ఇవిగో'' నా ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగిస్తూ సురేష్.

రెండు నెలల క్రితం ఇండియా వెళ్లినప్పుడు కొత్త ఇంట్లోకి కావాలని మా ఆవిడ హైదరాబాద్‌లో కర్టెన్లు కుట్టించింది. వాటి కోసమని ప్రత్యేకంగా ఒక సూట్‌కేసును కూడా కొనాల్సి వచ్చింది. వచ్చేటప్పుడు అనవసరంగా వీటికి ఎక్స్‌ట్రా లగేజ్ కట్టాలే అనుకుంటున్నప్పుడు శీను అన్నాడు.

''సురేష్ మీ వూరు వస్తున్నాడు తెలుసా?''

విస్కీ ముక్కులోకి పోతే ఎలా ఉంటుందో మొదటిసారిగా అప్పుడు తెలుసుకున్నాను.

''వాడు ఐటికెలా సరిపోతాడు?'' తేరుకున్న తరువాత అడిగాను.

''అందర్లానే. వాడికి పవర్‌ప్లాంట్‌లో కంప్యూటర్లలో కొన్నేళ్లుగా అనుభవం ఉంది. ఓ లక్ష పెట్టి ట్రైనింగ్ తీసుకొన్నాడు.

''వాడికి వీసా రావడమే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. మరి పెళ్లాం?''

''అత్తమామల్ని పెట్టుకొని కూతుర్తో వుంటోంది. నర్సుగా పనిచేస్తోంది గనుక మంచంలో వున్న మామగారికి సేవ చెయ్యడానికి సులువుగా వుంటుందని అల్లుడు గారు సహాయం చేశారు,''

''అదేమిటి?''

''ఏముందీ? ఇద్దరు మరదళ్ల పెళ్లిళ్ల పేరుతో మామగారి డబ్బు కొంత ఖర్చు చేయించి మిగిలినదంతా తన పేరుకు మార్చుకున్నాడు. తర్వాత తన్ని తగలేశాడు.''

సురేష్‌కి ఫోన్ చేసి అడిగాను. కర్టెన్లు తెచ్చిపెట్టగలవా అని- అలా అడగడానికి దాదాపు పదిహేనేళ్లుగా వాడికి ఫోన్ కూడా చెయ్యలేదన్న సంగతి నన్ను మొహమాట పెట్టలేదు. అయినా వాడేమైనా మోస్తున్నాడా? ఎలాగో హైదరాబాద్ మీంచే రావాలాయె! అలాంటప్పుడు మా ఇంటికొచ్చి సూట్‌కేసు తీసుకెడితే ఏమైంది? పైగా, ఎయిర్‌పోర్టుకి వెళ్లి పికప్ చేస్కుంటున్నాగా!

***

ఆ రోజు వచ్చిన మెయిల్ చూస్తుంటే చేతివ్రాతతో వున్న నా అడ్రస్ చూస్తే ఆశ్చర్యమేసింది. ఈ కాలంలో నాకు ఉత్తరాలు రాసేవాళ్లెవరున్నారా అని! కవర్ సైజు వాలకం చూస్తే అది అమెరికా సరుకేనని స్పష్టంగా తెలిసిపోతోంది. ఫ్రం అడ్రస్ సురేష్ అని ఉంది.

వాడు అమెరికాకి వచ్చి రెండేళ్లయిందని నిన్ననే గుర్తొచ్చింది. ''కొని రెండేళ్లయినా అప్పుడే ఈ కర్టెన్లు పాతబడిపోతున్నాయ్'' అని సరోజ అన్నప్పుడు.

''వీడు కూడా తమ్ముడిలాగే బెంచి మీద కూర్చున్నాడని వాడి భార్య, అమ్మా, నాన్న ఆందోళన పడుతున్నార్రా'' అన్నాడు ఫోన్లో శీను సురేష్ వచ్చిన రెణ్ణెల్లకి. అప్పటికే ఈ కారణంగానే ఒకడు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనుకుంటున్నారు. నాకూ భయమేసింది. ఏ క్షణాయినా వాడు నన్ను డబ్బుడగవచ్చని.

ఎక్కువ రోజులు అలా భయపడనక్కర్లేకుండానే వాడి దగ్గర్నుంచి ఇ-మెయిల్ వచ్చింది. మాకు నాలుగ్గంటల దూరంలో ఉండే ఒక పవర్‌ప్లాంట్‌లో సూపర్‌వైజర్‌గా జాయిన్ అయ్యాడని చెపుతూ.

''వీడక్కడ ఉద్యోగమేమైనా చేస్తున్నాడంటావా? ఇక్కడ వాడి కుటుంబ పరిస్థితిలో మార్పేమీ లేదు.'' అన్నాడు శీను మొన్నామధ్య మాట్లాడినప్పుడు.

ఇప్పుడీ ఉత్తరం.

''ఇంతకీ ఉత్తరం నీకు రాయలేదన్నమాట.'' అన్నాడు శీను ఫోన్లో. అర్ధరాత్రి వేళ నిద్ర లేపినందుకు విసుక్కుని ఉన్నా ఫోన్లో మోహాలు కనిపించవు గదా.

''టెక్నికల్‌గా నాకే రాసినట్టునుకో. తెలుగు అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్‌ని నేనేగా''

''కాకపోతే రాసేవాడు కాదేమోలే'' అన్నాడు సాలోచనగా.

''అమెరికాలో రెండేళ్లుండగానే ఇండియాలో స్థలాలు, అపార్ట్‌మెంట్లు కొన్నవాళ్లు, భార్యా, పిల్లల్ని అమెరికా తెప్పించుకున్నవాళ్లూ మాత్రమే నాకు తెలుసు ఇప్పటిదాకా'' అన్నాన్నేను.

''దహనం ఖర్చులతో కలిపి 30వేల డాలర్లు మీ అసోసియేషన్‌కి అప్పగించడానికి ఈ మూడేళ్లు కష్టపడ్డాడన్నమాట.''

దుఃఖానికి, పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వుకి తప్ప నా కళ్లల్లో నీళ్లు తిరగడం నాకిప్పటిదాకా తెలియదు.

''ఎవరి విరాళపు డబ్బులు వారికి ఇచ్చేద్దామనుకున్నాట్ట. కానీ నేను వాడికి ఇచ్చిన డోనర్ల లిస్ట్‌లో అందరి వివరాలు సరిగా లేక ఆ పని చెయ్యలేకపోయాట్ట. అందుకని మా అసోసియేషన్‌కి ఇచ్చి సత్యం లాంటి వాళ్లని ఆదుకోవడానికి ఇంకా కావాలంటే చెప్పమన్నాడు.''

''మొత్తానికి వాడికి డబ్బు వాసన వేసిందని మూడేళ్ల క్రితం అనుకున్నా గానీ, డబ్బుకు ఈ వాసన కూడా ఉంటుందని నాకు తెలియదు. ఇప్పుడు గుర్తుకొస్తోంది. ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్స్‌లో వాడికి మంచి ర్యాంక్ రాకపోవడం వాడు కావాలని ఎంట్రన్స్ సరిగ్గా రాయకపోవడం వల్ల. సీటొచ్చేలా రాస్తే వాళ్ల నాన్న నిజంగా తలతాకట్టు పెట్టేస్తాడని భయపడి.''

వాడు జీవితంలో నిచ్చెనెక్కినప్పుడల్లా ఓ పాము కాటేస్తూనే ఉంది. 30వేల డాలర్ల బొక్కలో ఉండడం వల్ల వాడు పెద్ద పాము వేటుకు గురయ్యాడని శీనుకి ఫోన్ చేసే ముందు అనిపించినా నేనూహించనంత పెద్ద నిచ్చెన ఎక్కాడని ఇప్పుడు ఒప్పుకోక తప్పడంలేదు. నా భయమల్లా వైకుంఠపాళిలో అంత పెద్ద నిచ్చెనెక్కి పైకి చేరగానే పక్కనే ఉంటుంది. పొడవైన పాము పడగ విప్పుకొని.

ఆలోచించగా ఆలోచించగా నా అనాలజీ తప్పనిపిస్తోంది. వాడి శక్తి సామర్థ్యాల మీద నాకిప్పటికి నమ్మకం కుదుర్తోంది. వాడు నాకు తెలిసిన టెన్సింగ్ నార్కే. ఎంతో ఎత్తయిన కొత్త కొత్త శిఖరాలను అధిగమిస్తూనే వుంటాడు. ఏ పాము పడగన్నా, ఏ కొండ చరియన్నా వాడికి భయం లేదు. వాడి విజయానికి నేను మనసులో చప్పట్లు కొడుతూనే వుంటాను. గొప్పవాళ్ల విజయాలకి అసూయ పడలేనప్పుడు వాళ్ల స్థాయికి చేరుకోవాలని అనుకోవడానికి కూడా భయమేసినప్పుడు చెయ్యడానికి మిగిలింది చప్పట్లు కొట్టటమేగా!
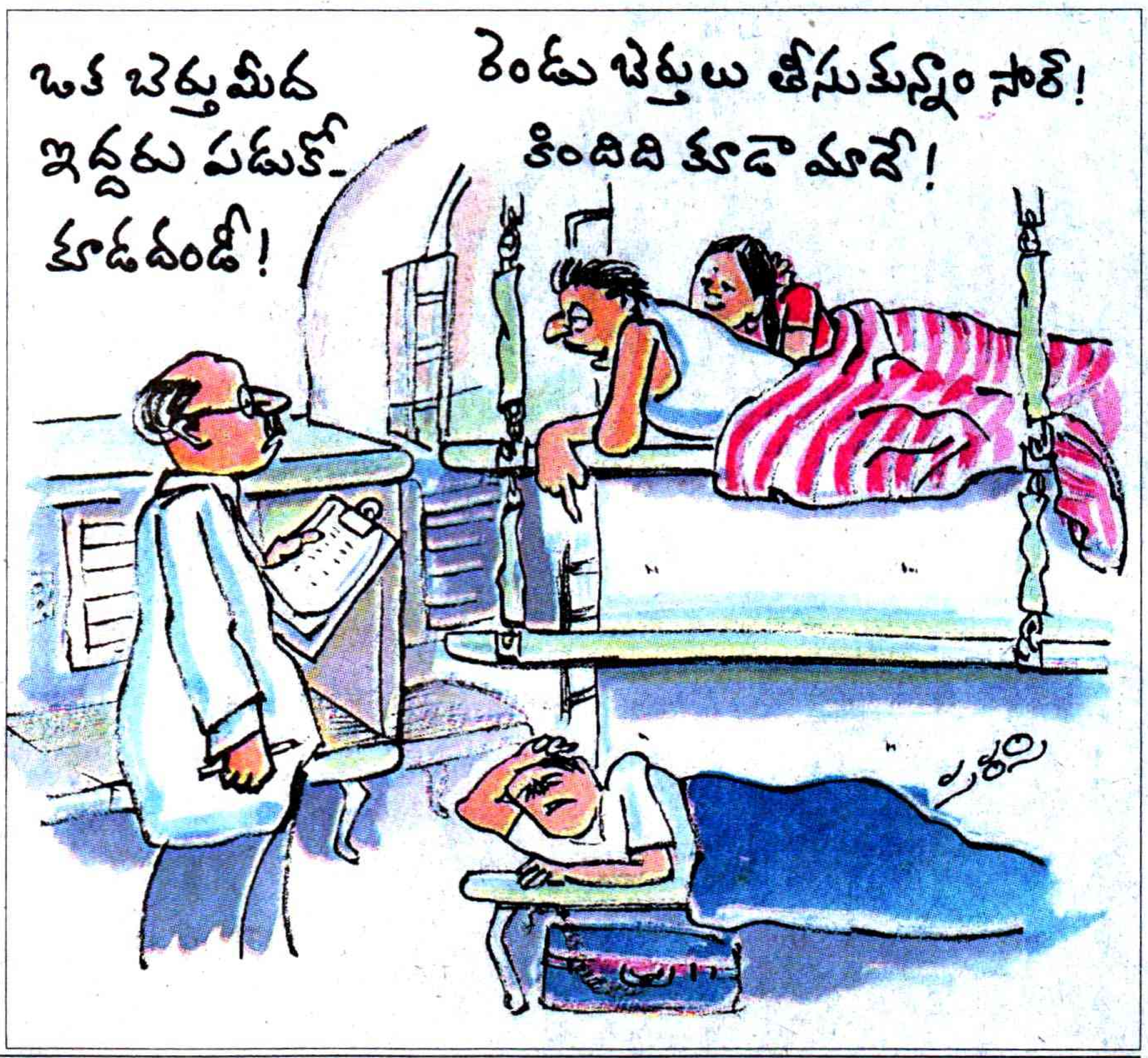
★